

¹Des Nachts auf meinem Lager suchte ich, den meine Seele liebt. Ich suchte; aber ich fand ihn nicht.²Ich will aufstehen und in der Stadt umgehen auf den Gassen und Straßen und suchen, den meine Seele liebt. Ich suchte; aber ich fand ihn nicht.³Es fanden mich die Wächter, die in der Stadt umgehen: "Habt ihr nicht gesehen, den meine Seele liebt?"⁴Da ich ein wenig an ihnen vorüber war, da fand ich, den meine Seele liebt. Ich halte ihn und will ihn nicht lassen, bis ich ihn bringe in meiner Mutter Haus, in die Kammer der, die mich geboren hat.⁵Ich beschwöre euch, ihr Töchter Jerusalems, bei den Rehen oder Hinden auf dem Felde, daß ihr meine Freundin nicht aufweckt noch regt, bis es ihr selbst gefällt.⁶Wer ist die, die heraufgeht aus der Wüste wie ein gerader Rauch, wie ein Geräuch von Myrrhe, Weihrauch und allerlei Gewürzstaub des Krämers?⁷Siehe, um das Bett Salomos her stehen sechzig Starke aus den Starken in Israel.⁸Sie halten alle Schwerter und sind geschickt, zu streiten. Ein jeglicher hat sein Schwert an seiner Hüfte um des Schreckens willen in der Nacht.⁹Der König Salomo ließ sich eine Sänfte machen von Holz aus Libanon.¹⁰Ihre Säulen sind silbern, die Decke golden, der Sitz purpurn, und inwendig ist sie lieblich ausgeziert um der Töchter Jerusalems willen.¹¹Gehet heraus und schauet an, ihr Töchter Zions, den König Salomo in der Krone, damit ihn seine Mutter gekrönt hat am Tage seiner Hochzeit und am Tage der Freude seines Herzens.

¹فِي اللَّيْلِ عَلَى فِرَاشِي طَلَبْتُ مَنْ تُحِبُّهُ نَفْسِي طَلَبْتُهَا
فَمَا وَجَدْتُهَا.²إِنِّي أَقُومُ وَأَطُوفُ فِي الْمَدِينَةِ، فِي
الْأَسْوَاقِ وَفِي الشُّوَارِعِ، أَطْلُبُ مَنْ تُحِبُّهُ نَفْسِي. طَلَبْتُهَا
فَمَا وَجَدْتُهَا.³وَجَدَنِي الْخَرَسُ الطَّائِفُ فِي الْمَدِينَةِ،
فَقُلْتُ، أَرَأَيْتُمْ مَنْ تُحِبُّهُ نَفْسِي.⁴فَمَا جَاوَزْتُهُمْ إِلَّا قَلِيلًا
حَتَّى وَجَدْتُ مَنْ تُحِبُّهُ نَفْسِي، فَأَمْسَكْتُهُ وَلَمْ أَرْجِهْ حَتَّى
أَدْخَلْتُهُ بَيْتَ أُمِّي وَحُجْرَةَ مَنْ حَبَلَتْ بِي.⁵أَخْلَفُكُمْ يَا بَنَاتِ
أُورُشَلِيمَ بِالطَّبَاءِ وَبِأَيَّالِ الْخَفْلِ أَلَّا تُبْقِطْنَ وَلَا تُنْهِنَنَّ
الْحَبِيبَ حَتَّى يَنْشَاءَ.⁶مَنْ هَذِهِ الطَّالِعَةُ مِنَ الْبَرِّيَّةِ كَأَعْمِدَةٍ
مِنْ دُحَانٍ، مُعْطَرَةً بِالْمُرِّ وَاللِّبَانِ وَبِكُلِّ أَدْرَةِ
التَّاجِرِ.⁷هُودًا تَحْتَ سُلَيْمَانَ، حَوْلَهُ سِتُّونَ جَبَّارًا مِنْ
جَبَايَرَةِ إِسْرَائِيلَ.⁸كُلُّهُمْ قَابِضُونَ سُيُوفًا وَمُتَعَلِّمُونَ
الْحَرْبِ. كُلُّ رَجُلٍ سَيْفُهُ عَلَى فَخْذِهِ مِنْ هَوْلِ
اللَّيْلِ.⁹الْمَلِكُ سُلَيْمَانُ عَمِلَ لِنَفْسِهِ تَحْنًا مِنْ خَسَبِ
لُبْنَانَ.¹⁰عَمِلَ أَعْمِدَتَهُ فِصَّةً، وَرَوَافِدَهُ ذَهَبًا، وَمَقْعَدَهُ
أُرْجُوانًا، وَوَسْطَهُ مَرْصُوفًا مَحَبَّةً مِنْ بَنَاتِ
أُورُشَلِيمَ.¹¹أُخْرِجْنَ يَا بَنَاتِ صِهْيَوْنَ، وَأَنْظُرْنَ الْمَلِكَ
سُلَيْمَانَ بِالتَّاجِ الَّذِي تَوَجَّهَتْ بِهِ أُمُّهُ فِي يَوْمِ عُرْسِهِ، وَفِي
يَوْمِ قَرَحِ قَلْبِهِ.